Kőszeg, 1901. augusztus hó 11-én.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Előfizetési ár:
Egész évre 8 korona, télévre 4 korona, negyedévre 2 korona, egyes szám ára 20 filiér.
Nyilttér sora 40 fillér.
Hirdetés nagyság szerint.

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők.
Előfizetési pénzek és reklamációk, Feigl Gyula kiadó címére küldendők.

XXI. évfolyam. | Felelős szerkesztő: WITTINGER ERNO. | 32. szám.

A vidéki sajtóról.

Igen tisztelt olvasóink nem veszik zokon, ha néha-neha magunkról is megemlékezünk és bevilágitunk szerény és szegényes műhelyünkbe. —

A mi zsurnalisztikánk rendkivüli fontos tényezője a magyar kultura terjesztésének, a hazafias szellem ápolásának és az egészséges társadalmi élet szervezésének.

Nem lankadó türelemmel és odaadó szeretettel szolgálja hétről-hétre, vagy hetenkint többször a videk érdekeit; szócsöve a provincia érdekeinek, szükségleteinek és vágyainak, élesztője a szunnyadó eröknek, mindennek, a mi közérdekü, mozgató ereje; iskolák, vasutak, humánus intézmények stb. létesitéseink fáradhatatlan előharcosa, folyton lépést tartva a baladó kor eszméivel és irányzataival, lelkesedéssel kűzd, hogy azoknak tért hóditson.

Legtöbbnyire nem hivatásos ujságirók foglalkoznak a vidéken az ujság csinálással, de azért elérik az igazi zsurnalisztikai szinvonalat és maradnak a közérdeknek és közügyeknek önzetlen munkásai.

Mísem természetesebb, minthogy ezen a téren is akadnak kivételek. A tiszta buza mellett konkoly, a virágtő mellett dudva is terem. Talán tulzásnak veszik, pedig sok igazság van benne, hogy a fővárosi sajtónak, főleg a hirszolgálat terén sokszor kényelmesebb és kellemesebb a helyzete, mint annak a szerény vidéki lapnak, mely hetenként egyszer vagy többször dolgozza föl a nyilvánosságnak szánt anyagot.

A fővárosban a hatóságok, egyesületek, társulatok, magánosok mind maguk keresik fel a szerkesztőségeket és szolgáltatják be adataikat, közleményeiket, a legtöbb esetben minden változtatás nélkül nyomdafestékre alkalmas kész közleményeiket.

A vidéken minden egyes apró hirecskét külön utánjárással, sok ügygyel-bajjal kell kibüngészni. Egy deputáció szónokának, vagy a polgármester úrnak a beszédjét, egy társulat közgyülésének a lefolyását, egy-egy egylet tisztikarának a megválasztását, stb. bizony csak tüdő- és cipőkoptatással szerezhetik meg a vidéki lapok munkásai.

A vidéki közönség talán *álszerénységből* bizonyos idegenszerü tartózkodást tanúsit a sajtóval szemben; a világért sem adnának át maguktól — előzetes kérés és kapacitálás nélkül — valamilyen hirközlésre szánt kéziratot a lapnak, de azért boszusan teszi félre az ünnepi szónok a lapot, ha véletlenül hiányzik belőle a fáklyásmenet alkalmával X. Y. úr Ő méltóságához intézett hazafias dikciója.

A fővárosban a főpolgármesternek, polgármesternek minden közérdekü levelét, vagy telegrammját szószerint beküldik a redakciónak, mindennemü politikai társadalmi és közgazdasági egyletek, mint országgyülési klubok, az összes kaszinók, jótékonysági társulatok, pénzintézetek, mind beküldik a lapoknak minden egyes ülésről szépen, megszerkesztett tudósitásaikat; a báli rendezőség a megjelentek névsorát; a védőügyvéd és a kir. ügyész a véd- és vádbeszédek kivonatát stb.

A vidéken mindez a teljes ismeretlen fogalmak körébe tartozik, de azért jaj annak a báli riporternek, ha valakinek a felesége, vagy kis lánya kimarad a névsorból. Bizony félszeghelyzet, mely a vidéki sajtóra és a közönségre egyaránt hátrányos.

Lehet mondani, hogy ebben a tekintetben bizonyos ósdi előitélettel itéli meg a vidéki közönség legnagyobb része az ő viszonyát a sajtóval és érintkezését a nyilvánossággal szemben.

Nálunk majdnem kizárólag a *tollforgatók* szük köre foglalkozik hirlapirással, az arra hivatott értelmesség köréből elvétve akad valaki, ki egy-egy cikkelyével a nyilvánosság elé lép.

A vidéken a szellemi élet szinte pang. Az irodalmi, zenei, képzőmüvészeti müvelődés csak a nagyobb városokban talál otthonra. Pedig nem jól van ez igy.

Milyen szép és hasznos volna, ha a vidék müvelt közönsége egy-egy helyi lapot tenne meg *szellemi életének középpontjává*, a mely mint bajvivó felek, szellemi erő kifejtésének érdekes és élvezetes képét tárná hétről-hétre a nagyközönség elé.

A vidéki lapok száma az utolsó tiz esztendőben hatalmas arányokban szaporodott. És ez jól van igy, mert soha sem lehet azoknak száma nagy, kik a magyar kulturát szolgálják és annak izmosodását és fejlődését, ha csak egy porszemmel is elősegitik.

Ezen a téren minden verseny üdvös, ha a sajtó, szigoruan és érintetlenül megőrzi legfőbb kellékét, hivatásának szent forrását, a *tisztességet*, melynek szeplőtlenségét, ragyogó zománcát a legkisebb folt is azonnal elhomályositja.

TARCA.

Márton gazda házasodik.

Lehetséges-e? Hogyan is eshetett ez meg? . . .
Valóság legyen, hogy Timár Márton uram megházasodjék?

Ugyan-ugyan, micsoda furcsaság van ebben? Hát nem lehetséges, hogy egy ötven éves, javakorabeli, még életerős és elég kellemes külsővel biró férfi, a kinek van is miből eltartania az uj asszonyt, hát — kérem — miféle csoda van abban, ha egy ily férfi megházasodik?

Csakhogy Márton gazdánál mégis meglepetést okozott ez elhatározás. Mindenki komoly, elzárkozott természetű, tán — Isten bocsáss — embergyülölőnek ösmerte őt. És mégis-mégis, dere-edő fejjel határozta el magát, hogy fiatal, csinos asszonyt visz a házba.

Hogy ez hogyan esett, ime elmondom!

Timár Márton jómódu parasztszülőknek volt a gyermeke. A kis fiu a többi játszópajtásaitól eltérőleg nem az iskola környékét, hanem bent az iskolaszobát is szerette tölkeresni. Volt is nagy tisztelete a kis Marcinak. Még ki sem látszott jóformán a töldből és már is ugy irt, olvasott és számolt, mint a gondolat; mire pedig kijárta a négy iskolát, olyan tudós emberke lett belőle, hogy a többi parasztság csak ugy járt a csodájára. Meg is irta ő bárkinek levelét, akár öles legyen, mégse fáradt bele.

Marci, mikor végigjárta a falu iskoláját, nagyobbra vágyódott. Belekinvánkozott a nagyobb iskolába. Addig könyörgött, siránkozott, mig apja, az egyszerü földmüves, rászánta magát, bevitte a megye székvárosába; ott volt az a nagy iskola, a hova már legénysorba való ifjak jártak.

— Nem jó dolog lesz ebből, — szokta mondani az öreg Timár, — Marci tudákosságra adja a fejét, nem is fogja az meg szivesen az eke szarvát.

Tehát Marcit bevitték ebbe a nagy városba, valami jó atyafiaknál el is helyezték, de még az édes anyja el is látta vagy egy hétre való pogácsával, nem lesz tehát hiánya a gyereknek.

Marci itt is megállta a helyét, jó diák lett belőle. Mikor pedig két év mulva az ő jó édes anyja meghalt és haza jött a temetésére, már egész uri fiu lett belőle. Csakhogy Marci számára nem sok jót irtak a sors könyvébe.

Édes apja, jó házastársa elvesztése után betegeskedni kezdett. Folyton hivogatta is az ő fiát haza. Nem neki való a tanulás, jobb volna, ha a gazdaságban otthon utána nézne a cselédségnek, rendjén végzik-e a dolgot? Tönkre megy ám jószág, minden, ha utána nem néznek; pedig a gazda nem igen nézhetett, otthon nyomta az ágyat. Ugy történt, hogy Marci még alig végezte be a négy latin iskolát, haza kellett mennie, apja is meghalt.

Ő volt a legjobb testvérei közt. Igy ragadt otthon Marci.

Ott volt az ősi kis birtok, a falun kivül az országut mellett. Itt élte napjait a már ifjuvá nőtt Márton, elégedetlen magával és a világgal. Még a faluba sem járt, hacsak Isten házába nem ment el egy-egy vasárnap. Akkor is nem csatlakozott a többi legényhez. Más kivánalmai, reményei voltak neki. Szeretett volna tanulni, ismereteket gyüjteni, de a sors ellőkte őt a maga választott pályájától . . . . félig müvelt emberré lett.

Multak az évek. Márton maga zárkózott maradt. Nem törődött a külvilággal, kis testvérkéit fölnevelte, ezeknek élt. Ezek is felnőttek, a lányokat férjhez adta, a fiuk elszármaztak hazulról; igy maradt ő egyedül. Igy lett ő ötven éves.

Márton nem nősült még eddig. Részint a testvérei kedvéért nem tette, de másrészt nem is talált a környéken magának való feleséget.

Hej, pedig nem jó dolog az, hogy idejekorán élettárs után nem nézett.

Ott állt most is a kapusszlopának támaszkodva, végig nézett a csak ritkán járt országután, tekintete elbarangolt messze-messze távolba, hol tán boldogabb emberek laknak nálánál. Igy szokott ő elmerengeni órák hosszáig, ha ideje engedte; ma is.

Már leszállt az esti szürkület, mikor Márton egy női alakot látott magafelé közeledni, ki valamit cipelt a vállán; avagy dehogy is látta, csak akkor vette észre, mikor már ott állt meg előtte lekapva válláról hárfáját és énekelni kezdett. Szinte rosszul esett neki, hogy merengésében háborgatják, haragos mozdulatot tett, mire szegény teremtés fölszedte hangszerét és utnak indult megint, bánatos szemével szemrehányó pillantást vetve a komor gazdára. Márton gazda meglátta ezt a pillantást, jó szivét bántotta a fájdalmas tekintet. Miért is utasitotta el: hátha éhes, fáradt. Visszaszólitotta.

— Hová mész? Tán késő is volna, fordulj be házomba; találsz itt vacsorát és rövid pihenést.

A lányka ott is maradt és másnap hálálkodva köszönte a gazda jószivességét mielőtt utját folytatná. Csak most vette Márton szemügyre a csinos lányt. Nem, ez nem közönséges koldus ki énekelve jár faluról-falura; ez a mélabusszem mást mutat. Megindult Márton szive a leányzon. Kikérdezte, hová, merre megy, mi a célja, annyira, hogy ismét ott marasztalta, majd akad neki valamelyes dolga a ház körül. Ott maradt tehát;

A viharágyuzásról.

Igy szokott az lenni: a siker látása legtöbbnyire elbizakodottá, önhitté teszi az embereket s ügybuzgalmuk aztán rendszerint mániává lesz.

Akkurát igy vagyunk a viharágyuzással; ebből is valóságos lövöldöző mánia lett.

Népünk hosszú tamáskodás után már hisz a viharágyuk hatásában; biztatja is, nehezteli is a lövöldözés fő-fődirigálóját, a szerint, a mint kedvére vagy annak ellenére lő. Szegény teje azt se tudja már: mikor adjon hát vészjelt, mikor ne?

Volt eset, hogy abbahagyták az ágyuzást, s aztán jött a jégeső s utána a szidalmazás. Volt eset (legutóbb gyakrabban is), mikor egyre lövöldöztek, pedig megbizható tapasztalatok s emberi számitás szerint a jégesés teljesen kizártnak volt tekinthető.

Hogy a hiába ijesztgető hühót, a hozzáértők boszankodását s magunknak nevetségessé tételét kikerüljük, álljon itt tájékoztatásul néhány megbizható szabály a jégesőt s annak előzetes, bejelentő tüneteit illetőleg.

1. A jégeső — ámbár nem egyéb, mint *megfagyott* esőszem — csodálatosképen leginkább *meleg nyári* napokon fordul elő, még pedig rendesen *kora délután* (mikor a hőség legnagyobb), igen ritkán az esti órákban.

2. Jégképződés csak *csendes* légkörben, igen *magas* és *hideg* légrétegben, tehát csak *magasan járó* felhőkben lehetséges.

3. Jégeső rendszerint csak *erős* zivatar, *hirtelen* érkező égiháboru kiséretében szokott jelentkezni; a zivatar (*igen erős* villámlás-dörgés) azonban mindig *megelőzi* a jég hullását.

4. A csöudesebb, elszórtan jelentkező, hosszab szüneteket tartó égiháboru (ilyen volt a mult szerdai), melyet huzamosabb, inkább permetező eső szakit meg, nem fenyeget jégesővel.

5. A jeget hozó felhőket a sötétsziuü zivataros felhőktől jól meglehet különböztetni élesen elütő *sárgás-vörös*, *világos-szürke* szinük miatt.

6. A jégesős zivatart *mindig* tikkasztó *hőség*, órákig tartó nyomasztó *szélcsend* előzi meg; az erős szélroham csak közvetlenül a feltünő nagy cseppekben hulló eső kezdete előtt kerekedik s a tulajdonképeni égiháboru kitörésével eláll.

7. *Ha a napi hőmérséklet 20° R-nál alantabb áll, ha az ég már a reggeli órákban nagyobb kiterjedésben vagy teljesen borus, ha az idő állandóan szeles, az ég innenonnan derül-borul s a felhők mélyen (tehát meleg légrétegben), a hegyeink csúcsa körül járnak s végül, ha az eső már huzamosabb idő óta esik: jégeső semmi esetre sem várható.*

Régi megfigyelések ezek, melyek eddig még mindig beváltak. Ajánljuk őket a gazdaközönségünk s különösen a viharágyúkezelők figyelmébe; had igazolja azokat a saját tapasztalatuk. S aztán . . . . ne lövöldözzünk minden csipetnyi felhőre, ha fekete is annak szine, s ha 1—1 koronát fizetnek is e puffogó szórakozásért. —i.

Hirek.

— **Alapkő szentelési ünnepély.** Folyó hó 5-én igen szép ünnepélynek volt szinhelye a helybeli szt. Domonkos-rendü apácák zárdája. Akkor avatták ugyanis fel uj kápolnájuk alapkövét. Az ünnepély szent-miséjével vette kezdetét, melyet dr. *Stegmüller* Károly pápai praelátus, szombathelyi apátkanonok ur ő méltósága mondott. Utánna magyar és német nyelvü szentbeszéd következett, amelyet ugyancsak ő méltósága tartott. Az ünnepi szentbeszédek igazán meghatók és mesteriek voltak. A szentbeszédek végeztével az alapkőbe helyezendő okmány aláirása következett, a melyet a jelenlevő egyházi és világi előkelőségek közül számosan irtak volt alá. Ennek megtörténtével a funkcionárius praelatus úr, a segédlettel a megszentelendő alapkőhöz vonult, az egyházi ténykedések foganatositása céljából. Az ünnepélyen jelenlevő közönség igazán szép számu volt. Ott láttuk Kőszeg sz. k. városnak egyházi, polgári és katonai előkelőségeit. Itt voltak még *Illés* Ferenc kanonok, *Németh* István fővárosi tanitó, *Wallner* József pösei plébános, a hódmezővásárhelyi apátplébános, *Draskovits* tanácsos, *Illés* György papnövendék, *Szabó* Szadok dominikánus provinciális Bécsből, *Hayde* István perjel Szombathelyről és Vasvárról egy dom. atya stb. Az ünnepély végeztével, a funkcionáriusok, a papság és a világiak közül is többen barátságos lakomára gyültek össze. a szt. Domonkos rendü apácák kolostorában, amely alatt számos felköszöntő hangzott volt el.

— **A himző-gyár épitése.** A himző-gyár épitését az elmult hét folyamán megkezdették. *Müller* Ede épitési vállalkozó emberei szorgalmasan dolgoznak kint a vasuti hid mellett levő területen, mivel a három terjedelmes gyári épületnek novemberre készen kell állania. A mult héten elterjedt s lapunkban is közölt ama hirrel szemben, mintha a gyári épitkezésnél a kőszegi kézmü iparosok mellőzve lennének, illetékes helyről úgy értesülünk, hogy a gyári cégnek olyan szerződése van Müller Ede épitővel, amely szerint ez köteles az iparosmunkákat helybeliekkel készittetni. Ugy tudjuk, hogy Müller Ede vállalkozó evégből már érintkezésbe is lépett néhány itteni iparossal, hogy ajánlataikat adjak be.

— **Vadász-zászlóaljunk gyakorlata.** A 11-ik vadászzászlóalj folyó hó 19-én gyakorlatra indul s innen először Győrbe távozik, honnan 26-án divizió gyakorlatokra megy Kis-Igmánd és Bánhida környékére. September 5—11-ike között hadtest gyakorlaton vesz részt Nyerges-Ujfalu és Bajna körül, 16-án pedig visszaérkezik Kőszegre.

— **Filloxerás szőlők.** *Bernhardt* Rezső szőlészeti és borászati felügyelő folyó hó 13-án Kőszegre érkezik, hogy tovább vizsgálja a kőszegi szőlőhegyeket. Kétségtelen tény, hogy a repülő filloxera ellen nincsen védekezés. A szőlők egy része meg van támadva s ebből levonhatjuk azt a biztos következtetést, hogy *néhány év multa a kőszegi szőlők menthetlenül elpusztulnak.* A szomszédos szőlőhegyek is mind filloxerások s egyáltalában nincs mód, melylyel a megtámadott szőlőket a pusztulástól meglehetne menteni. Ez pedig nálunk sokat jelent, mert a lakósságnak egy jó része szőlőmüvelésből él s ez képezi tő jövedelmi forrását, ami azt jelenti, hogy a lakósságnak egy része tönkre fog menni s nem lesz miből megélnie.

— **A kereskedelmi kör vigalma.** Sikerült vigalmat rendezett az elmult vasárnapon a kőszegi kereskedelmi kör. Dacára a hüvöses időjárásnak csinos közönség gyült egybe a *Mulató* kertjében, honnan estére felvonult a társaság a terembe, hol kedélyes tánc és mulatozás következett reggelig. Balázs bandája fáradhatatlanul húzta a jobbnál-jobb nótákat s nagyban fokozta a jó hangulatot. A szomszédos Alsó-Ausztriából, Kirchschlagból huszonnégy fönyi társaság, részben nyaraló hölgyek és urak vettek részt a mulatságon, a kiket nem hozott zavarba a cigány tüzes csárdása, hanem buzgón járták a magyar táncot is. A főrendezést *Schaar* József végezte.

— **Köszönet.** A kőszegi kereskedelmi kör köszönetet mond az alábbi felülfizetésekért, melyek legutóbbi mulatságán befolytak. Wiedemann Rudolf (Sopron), N. N. személyenkint 4—4 kor.; Csikós Ede 3 kor.; Feigl Gyula, Kincs István, N. N, Schranz N. (Szombathely), Kováts Károly személyenkint 2—2 kor.; Waisbecker Ede, 1·50 kor.; Jánosa Lajos, Mikáts Mátyás, Kulin Lajos, Róth Jenő, Mohr Mihály, Roth Sándor, Kiss Antal, dr. Deutch Ernő, Gampert Lajos, Rosenkranz Márton, Wittinger Ernő, Gruber Sándor, Eitner Gusztáv személyenkint 1—1 kor.; Kers Venczel, Kador Sándor, dr. Deutsch Lajos, Waisbecker János, Molnár Katalin személyenkint 50—50 fillér.

— **Az állami borital- és husfogyasztási-adó biztositása.** Folyó hó 28-án az állami boritaladó és hustogyasztási adóknak 1902—1904. évekre leendő biztositása céljából tárgyalás lesz a városházán, melyre a város érdekeinek megóvása érdekében a tanács is kiküldetik, az adóköteles felek pedig meghivatnak.

— **Közvágóhidi szabályrendelet.** A legutóbb tartott városi tanácsülésen elfogadták a rendőrkapitány által készitett vágóhidi szabályrendeletet, melyet a közgyülés elé terjesztenek felsőbb helyen való jóváhagyás kieszközlése végett. Ezzel kapcsolatban elrendelték a vagóhid kibővitését az 1902. évi költségvetés terhére.

— **Tüzoltó mulatság.** A kőszegi tüzoltó-egyesület ma délután kerti ünnepélyt tart a sörház-kertben. Este tüzijátékot rendez *Kovács* Ferenc, a tüzoltó-zenekar agilis karmestere. A tánc-zenét trombitás zenekar és cigányzenészek szolgáltatják. Kezdete délután 5 órakor.

— **A tüzoltó-szövetség közgyülése Rohoncon.** Vasvármegye önkéntes tüzoltó-egyleteinek szövetsége f. hó 4-én Rohoncon tartotta ez évi rendes közgyülését, melyre a kőszegi tüzoltók szintén átrándultak *Kirchknopf* Mihály főparancsnok vezetésével. A közgyülés fél 10 órakor a városház iparisKolájában vette kezdetét. Az elnöki tisztet *Károlyi* Antal helyett a szövetség diszelnöke, *Szájbely* Gyula udvari tanácsos, országgyülési képviselő vállalta magára, a ki az egybegyülteket üdvözölvén, megemlékezett a tüzoltóság magasztos céljáról, majd pedig átadta a szót a szövetség titkárának *Barabás* Istvánnak, a ki terjedelmes titkári jelentésben tett tanuságot azon buzgó munkásságról, melylyel a szövetség ügyei iránt mindenkor viseltetett. A titkári jelentés után a pénztárnoki jelentés következett, mely alkalommal *Zrinyi* József a szövetség pénztárnoka bemutatta a pénztár jelenlegi állapotát. A pénztáros jelentéséből kitünt, hogy a szövetség mult évi bevétele (1900. augusztus 1-től 1901. julius 15-ig) 3926 k. 81 f., kiadásai pedig 3695 k. 01 f.-t tettek ki, minek folytán a maradvány 231 k. 80 f. A lappénztár bevétele volt 1592 k. 20 f. kiadása pedig 1581 k. 78 f., minek folytán a pénztári maradvány 10 k. 52 f.-re rug. A jövő évi előirányzat: bevétel 4214 k., kiadás 3437 k. Maradvány 777 k. A lappénztárnál: bevétel 1173 k., kiadás 978 k. Maradvány 194 k. 58 fillér. Sok vitatkozás után elhatározták, hogy a jövő évi közgyülést Jánosházán fogják megtartani, annál is inkább, mert a jánosházi tüzoltóság a jövő évben tartja fenállásának 25 éves fordulóját. Ezután következett az uj tisztikar választása. Beadtak összesen 174 szavazólapot, melyeknek átvizsgálása után a következők lettek tisztviselőknek megválasztva: Elnök:

---

rég feltörte az országut gyenge lábát, ott maradt az szivesen.

Márton gazda csak elnézte, mily örömmel, dolgozik az idegen lány. Este pedig munka után, ha bus dalait énekelgette és hartáján kisérte, szivesen hallgatta.

Igy teltek a napok. Márton nagyon megszokta a lányt. Nem eresztette el. Igy maradt Erzsébet továbbra is a háznál. Márton megkedvelte az okos és gondos leányt. Elbeszélgettek esténkint jóról, rosszról, mi egyébről. Volt is mit beszélnie a sokat látott lánynak. Előkelő szülők gyermeke volt. Anyja olasz nő volt, onnét hozta katonáskodó apja haza Magyarországba. Szülei korán elhaltak, egyedül maradt. Zenéhez, énekhez értett valamit. Igy kereste meg kenyerét. Faluról-falura járván . . . .

. . . Már egy éve van Erzsébet mint házvezetőnő Márton uram házában. A házigazda nem komor többé. Egészen uj élet költözött Márton gazda portájára.

Márton szive se üres már. Nagy vonzalom, tán szeretet van benne a lány iránt és Erzsébet is megszerette a jólelkü, derek gazdát.

Márton gazda házasodik . . . . .

Révész Sándor.

A leány és a fiatal ur.

Mikor az aranyhaju, tizenhat éves kis leány a nagy városba érkezett, nagyon kedves és mégis már kacér volt az arcocskája, s vöröskendő és parasztos főkötőcske volt a fején, — nem mondom meg önöknek, hogy hivták és honnan jött, annál kevésbbé, mert magam sem tudom, — egyszóval: mikor ez a kicsike a nagy városba érkezett, eleinte nagyon csodálkozott, hogy mily sok itt a ház és az ember, s nagy zavarában igy beszélgetett magában:

— Már most hogy lássak hozzá, hogy e sok lakás között megtaláljam azt, ahol dolgom van?

De egyszerre meglátott nem messzire egy szép fiatal urat, akinek a ruhája csupa arany és drágakő volt; s mivel ij volt a vállán, valószinüleg valami herceg lehetett, aki vadászatra indult. Ránézett és rámosolygott a kis leányra, s meglátszott rajta, hogy szivesen segitségére volna. A kis leány tehát összeszedte a bátorságát, s félénken igy szólt:

— Fiatal úr, bocsásson meg, — maga ugy-e ide való?

— Kedves gyermekem, — válaszolt neki a fiatal úr, — én minden városban otthon vagyok.

— És ebben a városban, ahol most vagyunk, sok embert ismer?

— Itt épenugy, mint mindenütt, mindenkit ismerek.

— Akkor talán meg tudná nekem mutatni azoknak az embereknek a lakásait, akiket, alig hogy megérkezem ide, mindjárt meg kell látogatnom: ezt ajánlotta nekem a keresztanyám, aki nagyon jó tanácsokat tud adni, mert tetszik tudni, a keresztanyám tündér.

— Mindenesetre meg tudom mutatni.

— Ah, mennyire örülök, fiatal úr! Akkor legelőször is megmondhatná nekem, hogy hol lakik az Álom?

A fiatal úr igy válaszolt:

— Nálam, kedves gyermekem.

— Mily boldog vagyok, hogy magával találkoztam! szólt a kis szépecske kezeit összecsapva . . . De talán azt is tudja, hogy hol lakik a Remény?

— Nálam!

— Csodálatos! És az Öröm?

— Nálam!

— Nagyszerü! És a Boldogság?

— Nálam!

— Pompás!

A kis leány már alig tudott magán uralkodni s szeretett volna a fiatal úr lakására sietni; bizonyos, hogy valami pompás palotája van, ha ilyen előkelőségek laknak benne.

Amint a fiatal úr mellett lépegetett, megint megszólalt, de most már kevésbbé vidáman:

— Ah, fiatal ur, a keresztanyám azt ajánlotta, hogy ne csak azokat az embereket látogassam meg, akikhez most maga vezet engem. Még másokat is említett, akik kevésbbé szeretetreméltóak, de akiket itt, ugylátszik, mégis mindenkinek kell ismernie. Talán az ő lakásaikat is meg tudná maga mutatni?

— Mindenesetre megmutathatom.

— Nos, fiatal úr, mondja meg nekem, hogy hol lakik az Indulat?

A fiatal úr igy szólt:

— Nálam!

— Igazán jó, hogy a sors épen önt vezérelte az utamba! szólt a fiatal leány, aki azonban most már nem tapsolt a kezecskéivel . . . . És hol lakik a Búsongás?

— Nálam!

— És a Félelem?

— Nálam!

— Hát a Harag?

— Nálam!

— Hát a Kétségbeesés?

— Nálam!

A szegény leány kissé megrémülten, csodálkozva nézett rá, s igy szólt:

— Milyen különös, hogy ezek az emberek, akik pedig annyira különböznek egymástól, mind magánál laknak!

A fiatal úr igy válaszolt neki:

— Biz ebben nincs semmi különös.

— Miért? kérdi a leány.

Mert én vagyok a Szerelem istene.

Catulle Mendès.

Naponta frissen érkezik Őz-hús, Fogoly és Fürj, továbbá Cukor-

dr. Károlyi Antal. Alelnök: dr. Ernuszt József. Ügyvezető titkár: Barabás István. Másodtitkár: Horeczky Gyula. Pénztáros: Zrinyi József. Választmányi tagok: Grót Batthyány Lajos (Ikervár), Szájbély Gyula (Rohonc), grót Erdődy Sándor (Vép), grót Szapáry Pál (Muraszombat), Eredics Ferenc kir. tan. (Szombathely), Ehen Gyula (Szombathely), dr. Maróthy László (Káld), Hrabovszky István (Felső-Eőr), Simon István (Egervár), báró Miske Kálmán (Kőszeg), Kósa Gusztáv (Jánosháza), Szigethy Sándor (Felső-Paty). Tüzrendészeti telügyelők: Szombathelyi járás: Béry Nándor, Kopfensteiner Gy., Zrinyi József. Kőszegi járás: Kovács Géza, Stelczer Adolf, Kirchknopf Mihály. Felső-eőri járás: Fridrich Adolf, Hettleisch Ferenc, Koczor Frigyes. Németujvári járás: Zambony Győző, Dávid Károly, Kajtár Antal. Szentgotthárdi járás: Müller Ede, Kovács Antal, Pajcsics János. Muraszombati járás: Meixner Mátyás, Kereszturi Kálmán, Csaplovics Ferenc, Sohár Pál. Körmendi járás: Knaute Rezső, Totter Ferenc, Dávid Mihály. Vasvári járás: Barabás István, Herovics Gyula, Szőke Arthur. Sárvári járás: Szücs Mihály, Horeczky Gyula, Gáyer Samu. Kis-celli járás: Polanics József, Róth Kálmán, Papp Ferenc. A közgyülés ezzel befejezést nyervén a vendégek a „Rózsa" szállóban gyültek össze társas ebédre. Ebéd alatt az elnökre, diszelnökre, s az összes tisztviselőkre szebbnél-szebb felköszöntók hangzottak.

— **Kerékpárosok ünnepélye Kirchschlagban.** A kirchschlagi kerékpárosok folyó hó 18-án jelmezes felvonulással kerti mulatságot s este lampiónos menetet rendeznek a Hőnig-féle vendéglőben. Az esztendőnkint rendezni szokott kerékpáros vigalomra Kőszegről is számosan szoktak ellátogatni.

— **Táncestély.** A tánctanfolyam befejezése alkalmából az 1901. évi augusztus hó 17-én, szombaton, a kőszegi „Mulató" nagy termében, nemzeti zenekar közreműködése mellett nagypróbával összekötött zártkörü táncestélyt rendez *Rosenkranz* Márton okl. tánc- és illemtanitó. Kezdete esti 8½ órakor. Belépti dij személyenkint 2 korona, családjegy 4 személyre 4 korona. A növendékek által bemutatandó táncok: Polka Française, Francia Négyes, Lassu és csárdás, Polka Noblesse (Kreuz Polka), Pa's de quatre, Patti patineur, Gratiana, Polka Mazur, Keringő (Walzer), Körmagyar, Laucier (á la Cour), Boszton; Babatüdér-Keringő, bemutatják a hölgytanitványok. Jelen vizsga alkalmat nyujtand arra, hogy ezen legalaposabb és szakszerü francia tanmód sikeréről bárki kellő meggyőződést szerezhessen.

— **Esküvő.** *Weinberger* Gusztáv, sütőmester Kőszegen, ma délután vezeti oltárhoz az itteni evang. templomban *Karner* Hermina kisasszonyt.

— **Háromnegyed milliós örökösödési illeték.** Néhai Esterházy Pál herceg hagyatéki vagyonleltárában 82 millió korona értéket képviselő vagyon után a soproni pénzügyigazgatóság most 735 ezer korona örökösödési illetéket rótt ki Esterházy Miklós hercegre, a hitbizományi vagyon örökösére. Miután a hitbizományi vagyon tiz éven belül örökösödési illetékkel már egyszer megrovatott, most a törvényszerü kisebb kivetési kulcsot alkalmazták.

— **A felvidéki magyar közmüvelődési egyesület** 1901. évi augusztus hó 27-én, d. e. 11 órakor O-Tátrafüred fürdőben, a gyógyteremben tartja meg XIX. évi rendes közgyülését. A F. M. K. E. XIX. évi rendes közgyülésének napirendje: 1. Elnöki megnyitó. 2. Ügyvezető alelnök beszámolója az egyesület 1900|1901. évi tevékenységéről. 3. Az elnökség 1900|1901. évi jelentése s a vonatkozó határozati javaslatok. 4. Az 1900. évi zárszámadás s a vonatkozó tehermentvény megszavazása. 5. Az 1902. évi költségvetés megállapitása s a törvényhatósági választmányok kapcsolatos javaslatai. 6. Inditványok. 7. Az 1902. évi közgyülés helyének meghatározása. 8. A közgyülési jegyzőkönyv hitelesitőinek megválasztása. Az igazgató választmány a közgyülést megelőző napon, 1901. évi augusztus hó 26-án d. u. 4 órakor, O-Tátrafüreden, ugyancsak a gyógyteremben ülést tart, hogy a közgyülés tárgyait előkészitse.

— **Késelő kocsis.** *Imre* Imre sörgyári munkás és *Recsetár* György kocsis mult vasárnap éjjel együtt pityizáltak a Netter-féle vendéglőben. A fizetésnél a két cimbora között nézeteltérések merültek fel arra nézve, hogy ki köteles fizetni? Hosszas eszmecsere után Recsetár György fizette ki a kontót, mivel ugy találta, hogy a társának az öklei gyanus mozgolódásba jönnek. A feldühödött Imre azonban, dacára ennek, boszut forralt a szóvita folyamán nekieregetett sértésekért, megleste Recsetárt az utcán s késével megszurkálta, aki ennek következtében súlyos sérüléssel kórházba került.

— **Rabiátus kanász.** *Palatin* Márton molnárnak beteg a felesége s igy kellőleg indokolt volt a tiltakozása *Kern* Rezső csordással szemben, hogy az utcán, különösen az ablakai alatt ne pattogtasson oly veszettül az ostorával. Ámde a csordás nem találta kellőleg indokoltnak a dolgot s annál veszettebbül durrogot a hosszu karikás ostor. Palatin Márton erélyesebben tiltakozott, a csordás pedig boldogabb végivel a korbácsának véresre verte a molnár fejét, a ki a rendőrkapitányság előtt vétette fel a visum repertumot. A kanász természetesen hüvösre kerül az oktalan véreugzésért.

— **Uj fényképészeti műterem.** *Décsey* és *Istvánfy* fényképészeknek a király-uton levő műtermét ajánljuk a közönség figyelmébe. A tényképkirakatokban elhelyezett képek tanuságot tesznek arról, hogy Décsey és Istvánfy képesek a kényesebb igényeket is kielégiteni s valóban szép munkájuk hihetőleg biztositja számukra a közönség állandó érdeklődését.

— **Kőszeg városa és környéke,** történelmi és statisztikai adatok nyomán irta Wittinger Antal. Ezen érdekes munkának ára diszes vászonkötésben 2 korona és kapható Róth Jenő könyvkereskedésében Kőszegen.

— **Friss cukor- és sárga-dinye,** ugymint legfinomabb asztali-szőllő kapható *Schaar* Józsefnél.

— **Az iskola év tartamára** hajlandó egy intelligens család, jó házból való fiut vagy leányt teljes ellátásban részesiteni.

Cim a kiadóhivatalban.

Különféle.

* **Holdkórosság.** Számos történet van közforgalomban bizonyos emberekről, akik éjjel, amikor a hold az égbolt közepén áll, kikelnek az ágyból, ablakpárkányokon, háztetőkön vagy más veszedelmes helyeken járnak, azután visszatérnek az ágyba és reggel, amikor fölébrednek, semmire sem emlékeznek. Ebers, boroszlói orvos, 11 éves fián észlelte, hogy holdtöltekor álmában hangosan beszélt, körüljárt, tárgyakat automatice megfogott, eléje állitott akadályokat kikerült, az ablakot kinyitotta és kinézett, stb. és végre ágyába visszafeküdt anélkül, hogy reggel minderre emlékezett volna. Az ily állapot nem is ritka. Tökéletlen, beteges álomnak kell föltognunk, melyben látszólag célszerü mozgások öntudatlanul végeztetnek. A lidércnyomás is egy fajtája a kóros álomnak: a somnambulizmusnak. Az alvó azt álmodja, hogy megtulad. Lidérc vagy manó a szivére ül, azt megállitja és meghal. Ha a szorongás növekszik, az alvó fölébred. Baerner würzburgi orvos ily lidércnyomást egészséges fiatal embereknél azáltal idézett elő, hogy a paplant fejükre boritotta, ugy, hogy a szájuk egészen és orruk télig el volt takarva. Igy tehát véletlen vagy mesterséges légszükség lidércnyomást okoz. Biaz ismert egy embert, ki egy 6 láb magas, a holdtól megvilágitott porcellánkályhára álmában fölmászott. Burgonya evése vacsorára, vagy erős sajt élvezése idézte elő ez állapotokat. Lányai e hajlamot örökölték. Johannes Müller az alvajárást a következőképen magyarázza: az alvó mozgásait ugy végzi, mint a gyermek. Nem ösmer veszélyt, reszketést vagy szédülést. Veszélyes utou járni nem nehéz, ha veszélyeit nem ismer ük. Az alvajáró hall és lát, de a külső benyomások nem zavarják meg, mig alszik. Ha fölébred, akkor fölismeri a veszélyt és lezuhanhat. Igy nem ritkán történik szerencsétlenség az alvajáróval. Hibátlan biztossággal és éles hallással nem birnak az alvajárók. Az alvajárást kóros álomnak kell tartanunk. Orvosi gyógykezelésre sokszor alkalmas. Étrend megváltoztatása, a beteg őriztetése, csillapitó szerek adása a legtöbb esetben eredménynyel fog járni.

* **Egészség és betegség a magyar közmondásokban.** Az él soká, aki jól él.

Olyan az élet, mint a hold: néha telik, néha fogy.

Kurta az élet de a nyomoruság hosszuvá teszi.

Elég szép, aki ép.

Ép testben ép lélek.

Kelletlen ott a kincs, hol jó egészség nincs.

Bibor, bársony, vendégség — jobb egy napi egészség.

Az egészség izét a betegség adja.

Tisztaság és csinos viselet második egészség.

Egy-kétnapi dinom-dánom, holtig való szánombánom.

Mértékletlenség több embert viszen el, hogysem a fegyver.

Török, torok sok kárt tett az országban.

Bor be, ész ki.

Kevés vacsora, jó éjszaka.

Legjobb füszer az éhség.

Kenyér, sajt, két tál étel.

Annál jobb a kenyér, mentől több a szeme.

Vén embernek bor az orvossága.

Ritka egészség betegség nélkül.

Nem mondja a gyermek, ha nem beteg.

Étel, ital, álom: szükséges e három.

A hideg viz sok bajt elvisz.

Jó piheuni olykor, de henyélni vétek.

Heverő testben bujdosik az elme.

Orvos és gyóntató előtt káros a titkolás.

A nyavalya a bolondot is eszére hozza.

Akkor van legrosszabbul a beteg, mikor nem érzi: hol fáj.

Öregség mindennapi betegség.

Hamar meghal, ki korán kezd élni.

Öregnek ajtóban, ifjunak lesben a halál.

* **Iszákos állatok.** Nem mindenki tudja, hogy a szeszes italokat az állatok, nevezetesen a házi állatok is nagyon szeretik. Az alkoholizmus a házi állatok körében sokszor igen nagy mérveket ölt, ugy, hogy a párizsi állatvédő egyesület jónak látta, hogy az alkoholellenes kongresszus figyelmét az állatok védelmére is felhivja. Walsh tanár, ki behatóan foglalkozott a kérdéssel, nagy tudományos munkát irt az állatok alkoholizmusáról és ebben azt mondja, hogy több állatfaj az alkohol behatása alatt egészen degenerálódik. Megfigyelései szerint az elefántok, medvék, kutyák, stb. a likört nagyon szeretik, a majmokról pedig azt állitja, hogy ugy iszszák a sört, mint a kefekötők. Az állatsereglet-tulajdonosok és az állatkertek őrei nagyon jól tudják, hogy pl. az elefánt egyetlen alkalmat se szalaszt el, ha leihatja magát, sőt még arra is képes, hogy betegséget szinlel abban a reményben, hogy orvosságul snapszot kap. Afrikában és Ázsiában egyes népfajok rájöttek, hogy bizonyos vadállatokat legjobban iszákosságuk által lehet törbe csalni. Egyes néger törzsek, ha majmot akarnak fogni, az erdő szélén egy nagy hordó sört vagy más szeszes italt állitanak fel és a közelben lesbe állnak. A majmok az ital szagára odasereglenek, rárohannak a hordóra és addig isznak mig teljesen lerészegszenek és nem tudnak többé különbséget tenni a négerek és saját majomtársaik között. Ilyenkor egyetlen néger elég, hogy az egész berugott majomtársaságot a faluba csalja. Egyszerüen karjába akasztja az egyik majmot. A többi majom követi ezt a példát, karonfogják egymást és követve az első párt, támolygó léptekkel sétáluak a faluba, hol fogságba jutnak. Papagálykedvelők tudják, hogy milyen mulatságos hatása van erre a bőbeszédű madárra az alkoholnak. Mairet és Combenal francia tudósok a francia tudományos akadémiában értekeztek arról, hogy az alkohol mennyire pusztit az állatvilágban, de különösen a kutyák között. Tutt angol kutató lepkékkel kisérletezett és mig azt tapasztalta, hogy a nőstény lepkék az italtól tartózkodnak, bámulva látta, hogy a him lepkék mohón rárohantak az elibük tett likörre és addig ittak, mig holtan fordultak föl. Ki hinné, hogy állatok annyira vihetik az ivást, hogy végre delirium tremensben pusztulnak el! Münchenben, a bajor sör hazájában ez is megtörtént a sörszállitó lovak között. Eleinte malátát adnak a lovaknak, melyek igy javithatatlan sörivókká lesznek. Egy müncheni sörházban megtörtént, hogy egy ló kitépte magát a hámból, odarohant egy sörös hordóhoz és „egy hajtásra husz liter sört ivott!" Pompás.

Irodalom és művészet.

*) **A Zenélő Magyarország** zongora és hegedűzeneműfolyóirat most megjelent 15-ik füzete a következő szép zeneműujdonságokat tartalmazza: I. Dóczy József „Nincsen párja galambomnak" — „Tiszán innen, Tiszán tul" magyar dalát. II. Lányi Ernő „A jósnő" jellem darabját. III. Strauss József „A szirén" Polka mazurkát. IV. Loewe Károly „Az óra" dalballadát Ily gazdag tartalommal jelenik meg a „Zenélő Magyarország" minden füzete, miért az minden zongorázó és hegedűsnek, ki a legjobb magyar dal, mudal, kuplé, salon, táuczenét s hegedünjdonságokat kedveli különösen figyelmébe ajánlhatók annak, havonkint kétszer megjelenő 10—10 oldalt tartalmazó füzetei. Egy negyedévben 6 füzet, 60 oldal tartalommal, 3 korona előfizetésért kapható s előfizetések a most folyó negyedre, s egyébb hangjegyekre szóló megrendelések a „Zenélő Magyarország" (Klökner ede) zenemukiadóhivatalába, Budapest, VIII. József-körut 24. intézendők, a honnan mutatvány füzetet 60 fillér beküldése ellenében megismerésre bérmentve küldenek.

Közgazdaság.

§ **Máramaros-Szigeti gazdasági és háziiparkiállitás.** Máramaro- vármegye székvárosában, Máramaros-Szigeten a gazdasági egyesület gazdasági és háziiparkiállitást rendez f. évi augusztus 25-től szeptember 1-ig. A báró Roszner Ervinné — Forgách Klotild grólnő védnöksége alatt álló kiállitás, melyben Máramaros erdészete, bányászata s az egész vármegye lakossága, szövetkezve Ugocsa vármegyével, részt vesz, nemcsak erre a vármegyére lesz előnyös, de érdekelheti az ország összes vármegyéit, mert egy nevezetes alkalomból közelébb hozza e határszéli, regényes megyét Magyarország összes vármegyéihez.

Kilesznek állitva e kiállitáson Máramaros vármegye gazdasági, kerti, házi és müipari termékei, melyek hét főcsoportban foglalnak helyet.

Az egyes főcsoportokat képezik: I. Háziipar; II. Kézmü és gyáripar; III. Gazdaság; IV. Erdészet és vadászat; V. Bányászat; VI. Fürdőügy; VII. Néprajz. A mit Máramaros faragó és bognár iparban, szövő, kosárfonó, női kézi és müiparban, fa, vas, bőr, agyag és üveg, ruházati és vegyi iparban produkálni képes, belesz mutatva, a mezei és kerti terményekkel, gyümölcsökkel, állattenyésztésével, méhészet, tejgazdaság, gazdasági szerszámai és gépeivel, melyek mellé sorakoznak: a fatermelés, különféle erdei termények, vadászat, a legfestőibb helyek lényképei, térképek. Máramaros és az ország nagy kincse: a sóbányák, továbbá az ércbányák, kőbányák, ép ugy lesznek, mint az ásványvizek, a fürdők és fürdőberendezések fényképekben bemutatva. És megjelennek a kiállitás érdekének emelésére a magyar, rutén, román, német viseletek, hogy a kiállitást látogatók előtt egész Máramaros a maga valóságában megjelenjék.

A kiállitás vonzó erején kivül kiváló alkalom az augusztus 25-től szeptember 1-ig tartó kiállitás ideje arra is, hogy azok, kik Máramaros regényes vidékei iránt érdeklődnek, ide eljöjjenek. A m.-szigeti turista bizottság, melynek feladata, hogy az idegeneket tájékoztassa, mindent elkövet, hogy pontosan teljesitse örömmel elvállalt tisztét. A kiállitás és a bányászati és kohászati országos kongresszus Máramaros-Szigeten ez alkalommal való szereplése, mely szintén közrehat, hogy Lukács László, Hegedüs Sándor miniszterek, Wekerle Sándor volt miniszterelnök, gr. Teleki Géza volt belügyminisztei, Gränzeustein Béla és Nagy Ferenc államtitkárok s még számos hirneves iró s képviselő Máramaros-Szigetre érkezzék; a rendezendő ünnepségek, melyek Máramaros társadalmának képviselőit vannak hivatva összegyüjteni: mind külön-külön emelik az érdekességet, amely megérdemli, hogy Máramarost a hazai nagy közönség nagy képviseletben fölkeresse s e határszéli derék vármegyét megismerje.

Szép oleanderfák eladók!

Hol? megtudható e lap kiadóhivatalában.

Lapunk egyes rovatait, a hir-rovat kivételével, mindenkor szombaton délben zárjuk le.

és Görög dinye kapható Jánosa Gyula csemege-kereskedésében Kőszegen.

Piaczi árak.

Buza	100 kilo . .	15.55	kor-tól	15.60	fill.
Rozs	„ „ . .	12.80	„	13.—	„
Arpa	„ „ . .	13.--	„	13.20	„
Kukoricza	„ „ . .	12.70	„	13.—	„
Zab	„ „ . .	12.40	„	12.80	„

Törköly-,
szilvorium-, rum- és finom likőröket

bárki hideg uton minden készülék nélkül kitünő minőségben **előállithat.**

Kezelési könyv és árlapok ingyen.

WATTERICH A.

Budapest, VII., Dohány-utcza 5. sz.

Sörmérő-készülékek, cikkek a borkezeléshez,

minden borbetegség elleni szerek.

Első és legrégibb üzlet e szakmában.

Fennáll 30 év óta.

Uj fényképészeti műterem
Kőszegen.

Tisztelettel értesitjük a m. t. közönséget, hogy

Kőszegen, a Király-ut 733. sz. a.

fényképészeti-
műtermet

nyitottunk a hol a legfinomabb kivitelben és minden alakban készitünk fényképeket.

Életnagyságu arcképek olajfa-tással, vá-zonra festve, művészi kivitelben, szintugy **aquarelképek** és **platinotipiak** is készittetnek.

Miután munkánk ugy a bel-, mint külföldön elsőrendü munkának lett eli-merve, tisztelettel felkérjük a közönséget műtermünk meglátogatására, hol a legsikerültebb munkákról személyesen szerezhetni meggyőződést.

Mély tisztelettel:

Décsey és Istvánffy.

Üzlet-megnyitás.

Van szerencsém, a m. t. közönségnek tudomására adni hogy **Kőszegen, Várkör 66.** hszám alatt a Rosenstingl-féle házban, **augusztus hó 14-én**

borbély- és fodrász-
üzletet

nyitok. Kérem a n. é. közönség becses pártfogását.

Ajánlom magamat, mint szakavatott **férfi- és női-fodrász**, elvállalok mindennemü **hajmunkákat**, ugymint **menyasszony-fodraszatokat fátyoltüzéssel** együtt, **jelmez-fodraszatokat, női-fejtető-kontyokat, férfigöndört** stb.

Előfizetőket házon belül és kivül.

Tisztelettel

Trosquill Gyula,
borbély és fodrász.

Wilhelm-féle
antiartritikus és antireumtikus

Vértisztitó-tea,

egész csomagonkint 2 kor. árért minden gyógyszertárba kapható.

Birtok bérbe adás!

Folyó év augusztus hó 15-én **özv. Torda Mihályné** birtokai árverés utján bérbe adatnak saját házánál Kőszegen király-ut 625 sz. alatt.

Szinten **özv. Torda Mihályné** saját háza Dorosztón 72 sz. szabad kézből eladó.

Schneider-féle **Pafrány-tokocskák,** (Galandócz elhajtó.)

Millió embernek e szer visszaadta teljes **egészségét!**

Kik galandféregben és gyomorajban szenvednek.

Pántlikagiliszta fejestől,

a páfrány-tokocskák által fájdalom nélkül, jotállás mellett, a legrovidebb idő alatt (6 peroz alatt) teljesen elhajtatik. Ezen kitünő gyógyszer fájdalom nélküli gyors és biztos eredményeért jótállás nyujtatik. Nem árt, ha pantlikagiliszta féreg ujnes is jelen. — Az elejtkor megjelelendo. — **Torvenyesen vedve.** Egy eredeti doboz pontos használati utasitással a bel- és külföld részére 4 frt postai utánvéttel vagy 3.50 előre való beküldésével. **A pantlikagiliszta tünetei a következők:** Az arcz halványsárga, bágyadt tekintetek szemkarikák, lesoványodás, elnyálkásodás, bevont nyelv, emésztetlenség, étvágytalanság felváltva mohó étvágygyal, gyakori rosszullét vagy éppen ájulások a szédülés főleg éhgyomornál, egy gombolyag felszállása egész a nyakig, nyálosszegyülemlés, a test megdagadása, gyomorsav, gyomorhév, gyakori felbofögés, belgörcs, hengergetés, hullámszerü mozgások, szuró, szivó fájdalmak és szurások a belekben, szivdobogás, a várkeringés rendetlenségei, különosen nóknél, gyakori véletlenül beálló főfájás, a búskomorságra való hajlam, életuntság és a halál óhajtása.

Egyedül valódi kapható: **Schneider József** gyógyszerésznél, **Resiczán**, Fő-utcza 45. (Délmagyarország.)

Több száz kiváló orvos ajánlja:

Szt. Lukácsfürdői hegyiforrás
Legyen mindennapi italod!

Kapható Kőszegen: **Jánosa Gyula, Schaar József, Unger József** és **Wentzl Ede** urak füszerkereskedésében.

Feigl Gyula

könyvnyomdász

Kőszegen, Várkör 81. sz.

Elvállal mindennemü nyomdász munkákat, kivánatra:

egyszerübb, vagy diszesebb kiállitásban

a legolcsóbb árak mellett.

Kiadóhivatala a

„KŐSZEG ÉS VIDÉKE“

cimü lapnak, hol **hirdetések** a **legjutányosabb áron** felvétetnek.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.